

6 x 4

l'espai dels músics-animadors del país

Aquest és un espai dedicat als músics i animadors de Catalunya i a la feina educativa ingent que fan arreu del país amb les seves propostes musicals.

País de Xauxa

Quinze anys d'ofici

S'entén per 'xauxa' un país imaginari on tothom tindria el que desitja. Jaume Moreno i Peracaula ha fet realitat el seu somni i viu en "un món on tot funciona al revés". En Jaume dirigeix des de l'any 1995 País de Xauxa, una companyia d'espectacles infantils empordanesa diferent a la resta.

Des dels seus inicis, la companyia ha procurat realitzar espectacles de teatre per a tots els públics i animació infantil de qualitat, amb rigor i seriositat. Han fet arribar el seu missatge a teatres, centres cívics, festes majors, carrers, escoles, i places de centenars de municipis catalans i andorrans. Una característica important que ha donat a la companyia una genuïnitat destacable al llarg d'aquests quinze anys de trajectòria professional és que sempre els seus espectacles han anat acompanyats de música en directe. La companyia, que té entre els seus principis educar, entretenir i divertir els nens i nenes, està format per persones especialitzades en el camp de la música, el teatre i la pedagogia.

La companyia es dedica a l'escenificació de contes i cançons però, a més, tots els seus espectacles són de creació pròpia. A aquest fet s'hi suma un extens currículum d'espectacles: *Torrem castanyes*, *Quan*

arriba Nadal, *Carta als reis*, *Fem un pessebre*, *El rei Carnestoltes*, *Festa medieval*, *En el país de Xauxa*, *Per als més menuts* i *El País de Xauxa és festa*. També té editorial i segell discogràfic propi. Una proesa enmig de tanta competència. Ha editat dues carpetes pedagògiques: *Cançons i Juguem amb els sons* i un CD, *Nyigo-nyigo*.

Per commemorar els quinze anys d'ofici ho celebra amb la creació de cinc espectacles de teatre per a tots els públics: *Fira Mercat de Primavera*, *Fira Mercat d'Estiu*, *Fira Mercat de Tardor*, *Festa Mercat d'Hivern* i *A la fresca*. També prepara un nou espectacle d'animació infantil, *El País de Xauxa és diversió*, i un altre més lúdic anomenat *Jocs tradicionals*. En el terreny musical enregistrarà un nou treball en format CD i també un recopilatori de cançons tradicionals cantades pel País de Xauxa. Tot plegat evidencia que el País de Xauxa continua amb molta empenta i que aquest 2010 serà motiu de gresca i disbauxa.

Montse Rigall
Periodista i corresponent TVE Catalunya

País de Xauxa
Tel.: 605 267 581 - www.paisdexauxa.com

Secció coordinada per Pep Puigdemont

opinió espectacular

Per Halloween, cantem la Castanyera

Des que el món és món, la cultura dels pobles s'ha anat desenvolupant gràcies a l'intercanvi de coneixements entre totes les ètnies: el català prové del llatí que parlaven els romans. El violí va arribar a Europa gràcies als mongols de Genghis Khan. L'àlgebra i la ceràmica ens la van aportar els àrabs. L'alfabet el van crear els grecs. Els molins de vent són originaris de Pèrsia. Marco Polo ens va portar de la Xina el paper, els macarrons i els focs artificials, entre altres coneixements. D'Itàlia vam adquirir el costum nadalenc de fer els pessebres i del nord d'Europa va venir el Pare Noel. No fa gaires anys que dels Estats Units ens ha arribat importada la seva tradicional festa de la nit de Tots Sants, el Halloween, i per la Castanyada, ja comença a ser habitual veure pels carrers colles de mainada disfressada de bruixes, dimonis i monstres amb carbasses recaptant llaminadures per les cases.

La lògica de la dinàmica dels intercanvis culturals de tots els temps fa pensar que potser el Halloween serà la forma que adoptaran les nostres castanyades del futur. Si ha de ser així, estaria bé que quan una colla ens truqués a la porta ens cantés "La castanyera" o alguna cançó similar, i nosaltres els obsequiéssim amb una paperina de castanyes o de panellets, perquè encara que amb el pas dels temps tot canvia cal conservar la identitat pròpia de les nostres festes, i en això els monitors, els mestres, els educadors, els animadors, i els pares tenim molt a fer per tal de poder seguir sent nosaltres mateixos dins la diversitat cultural.

Lluís M. Panyella